

Mūsų rajono vyskupas, Dom Luciano, 6 gegužės pravedė šv. Kazimiero parapijoj pamaldas vietiniams, kurie taip pat gerbia šv. Kazimierą. Sakėsi čia atvykęs ne tik kaip vietos vyskupas, o vardu visų Brazilijos vyskupų, kurie, Generaliniam Susirinkime, meldėsi į šv. Kazimierą už Lietuvą. — Čia Dom Luciano kartu su kun. Pr. Gavėnu praveda maldą į šv. Kazimierą, kurią kalba visa bažnyčia.

Šv. Kazimieras TAIP, PAŽĮSTU... IŠ MATYMO

Skirtas skautams, bet atspausdintas PASAULIO LIETUVY (1984 m. Vasaris), straipsnis tinkamas visiems lietuviams: sustoti, apsimąstyti, ryžtis atsinaujinti ir... veikti (Red.).

Nepaisant, kokia tiksliai bebūtų istorinė chronologija, kai kurie įvykiai, asmenys ar laikotarpiai kartais atrodo tolimesni arba artimesni. Gal tos netikslios perspektyvos priklauso nuo paskirų individų, stebinčių vieną ar kitą istorinį faktą, o gal nuo to, kiek žinių apie tą faktą turima.

Gana šykščios žinios apie šv. Kazimierą kaip tik tą chronologiją ir "sumaišo". Kažkaip tie laikai atrodo tolimesni už Mindaugo ir žymiai paslaptingesni už Kristaus laikus. Todėl ir šventasis Karalaitis, kurio globotiniai esame, mums gana tolimas, neužtenkamai žinomas, neužtenkamai pažįstamas.

Oficialiais šventaisiais skurdi lietuvių tauta, atrodo, per mažai pasistengė išpopuliarinti tą vienintelį šv. Kazimierą. Taip ir paliko jis mums oficialus, tolimas, be entuziastiško kulto, be gausių stebuklų. O jų, be abejo, buvo daugiau, negu netikėta pergalė prieš rusus prie Dauguvos. Taip, kaip ir Kazimiero šventumas nesiribojo jo poteriavimu prie uždarytų katedros durų. Tačiau kažkaip, kažkodėl jo asmuo ir jo gyvenimas paskendęs 500 metų tolybėj, kaip vaizdas atvirkščiam žiūrone.

Apie tai galvojant, norisi ieškoti priežasčių, kurios vėsina lietuvių tikinčio santykį su šv. Kazimieru. Atrodo, daugumas mūsų šį šventąjį pažįstam tik "iš matymo": asketiškas veidas, balta lelija rankoj, nusaldintas žvilgsnis, džiovos nualintas kū-

nas... Kažkada gyveno, kažkada mirė, kažkada paskelbtas šventuoju... Kodėl? Už ką? Lietuvos Globėjas... (lietuviškai, be abejo, nekalbėjo...) Lietuviuose paliko populiarų Kazio vardą, Vilniuj palaikus sidabro karste. Išėjimui — kazimieriečių vienuoliją, na ir Kaziuko muge... Tai maždaug ir viskas, ką mes globotiniai žinome (tesistengiam žinoti?) apie savo Globėją. Be abejo, neieškosi — nerasi. Nesistengsi žinoti — nežinosi.

Šio abuojuo (ir ne tik šv. Kazimierui) priežastys galbūt siekia kryžiuočių laikus, kai krikščionybė buvo lietuviams platinama "ugnimi ir kalaviju", kai Dievo vardu buvo žudoma, naikinama ir varoma "Drang nach Osten" politika. Po kryžiuočių ėjo lenkų ponai ir kunigai, kuriems lietuvių krikščioniškumas rūpėjo, kaip pernykštis sniegas... Tokia istorija padėjo kreivus pamatus lietuvių krikščionybei. Laimė, kad taurus senovės lietuvių tikėjimas daugeliu atvejų atliepė Kristaus mokslui. Amžiams bėgant, išaugo nuoširdus lietuvių krikščionis.

Tačiau nebūtų teisinga kaltinti vien tik kryžiuočius, lenkų ponus bei kunigus. Kaltės dalis glūdi ir mumyse. Lietuviai kartais labiau gerbia svetimus didvyrius, žymūnus, garsenybes labiau negu slavus. Gal todėl svetimų kraštų šventieji, kaip pvz., šv. Antanas, Lietuvoje rado gausų gerbėjų būrį? Gal buvo primityviai tikima, kad "svetimtautis daugiau pasponą Dievą gali"?

Kaip ten bebuvu, bet mūsų Karalaičio garbė sklido ir jo kultas bujojo intensyviau svetimuose kraštuose negu Lietuvoje. Jau XVII a. šv. Kazimierą garbino katalikiškoji Bavarija ir Neapolio karalija. Jo relikvijos pasiekė Florenciją, Belgiją; įvairios to meto organizacijos, vienuolynai bei riterių ordinais rinkosi šv. Kazimierą savo globėju.

Birželio 3 dieną, 16 valandą:

Š V. K A Z I M I E R O P A M I N Ė J I M A S
J O V A R D O P A R A P I J O J E

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITVANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 10.000,00

Prenumerata paprastu paštu i užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 15.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 800,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVENAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 300,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 61

ŠTAI KOKIA SOVIETINĖ TIKĖJIMO LAISVĖ

Nuteisus kun. Alfonsą SVARINSKĄ ir areštavus kun. Sigitą TAMKEVIČIŲ, Lietuvos tikintieji pradėjo rinkti parašus po pareiškimais — protestais, adresuotais KP CK generaliniam sekretoriui Jurijui ANDROPOVUI bei generaliniam prokurorui, reikalaujanti išlaisvinti neteisingsi suimtus kunigus. Kad pareiškimų — protestų tekstai su parašais pasiektų adresatus, o nebūtų sulakyti dar Lietuvoje, KGB būstinėje, tikintieji dalimis juos vežė į Maskvą ir už-

registruotus palikdavo priimajame kambaryje. Po pareiškimų-protestų tekstais dėl kunigų iš laisvinimo pasirašė 123.000 tikinčiųjų, iš kurių 22 pasirašė krauju. Būtų pasirašę dar daugiau tikinčiųjų, jei ateistai nebūtų ėmėsi represinių priemonių, kad tik sutrukdytų parašų rinkimą. Lietuvos bedieviai bauginimais bandė įsakinėti, kad net kunigai draustų tikintiesiems pasirašinėti po pareiškimų tekstais. Žmones, renkančius parašus, saugumiečiai, vartodami fizinę jėgą, gaudė, grūdė į mašinas ir vežė į milicijos skyrius. Ten baugino, grasino, atiminėjo parašus bei tekstus, baudė 80 rub. administracinė-

Žinoma, nelemti mūsų istorijos vingiai, kaip demarkacijos linija, Nepriklausomybės metais atskyrusi nuo mūsų Vilnių ir šv. Kazimiero palaikus, apsunksino Lietuvos pastangas šventąjį geriau pažinti. Tačiau pastangos buvo: kovo 4-ji paskelbta privaloma švente; ruošti dideli minėjimai, sukurta meno veikalų šv. Kazimiero temomis; daug bažnyčių, sambūrių ir organizacijų pasivadino jo vardu arba pasirinko jį savo globėju. (pvz. Lietuvių skautų sąjunga). O šviesaus atminimo vyskupas Kazimieras Paltarpkas surinko daug medžiagos apie šventojo gyvenimą.

Visa tai buvo labai reikalingi, svarbūs, lojalūs darbai ir gestai. Tačiau jie mūsų su šventuoju pakankamai nesuartino. Ir dabar mes jį pažįstam, naudojant liaudišką išsireiškimą, tik "iš matymo". O tačiau šv. Kazimierą mums reikia pažinti arčiau, intymiai, kaip globėją ir draugą.

Dažnai lietuviškoj spaudoj skaitome, kad reikia ieškoti Lietuvai draugų tarp politikų, valstybininkų, kultūrininkų; kad geri draugai svetimtaučiai aukštose vietose gali mums daug padėti skaudžioje Lietuvos byloje. Gal ir tiesa, bet jų draugysčių beieškodami ir jomis per daug pasitikėdami, pamirštam savo įtakingiausią draugą aukščiausioje "vietoje" — šv. Kazimierą.

Per penkis amžius šv. Kazimieras išryškėjo, kaip laisvės kovos simbolis. Ypač priešrusiškės kovos. Daugumas su juo susijusių stebuklų kaip tik liečia sėkmingą pasipriešinimą rusams. Nėra abejonės, kad dabartinėj Lietuvoj tikintieji šv. Kazimierą pažįsta ne "iš matymo", bet iš meilės ir, kaip artimo, apvilti negalinčio draugo, prašo pagalbos savo kasdienei kovai su pavergėju.

Mums, išeiviams, esantiems toli nuo tų istorinių vietų, nuo tų šaltinių, galinčių priartinti prie Lietuvos Globėjo, būtina atkreipti dėmesį į asmenišką santykį su šv. Kazimieru. Pagoniška aplinka, vertybių nuvertinimo ir žmogiškos savigarbos praradimo laikais palieka mumyse savo tamsius pėdsakus. Vis labiau tikim tik tuo, ką matom ir paliečiam, vis labiau ieškom draugų ten, kur jų negali būti, ir vis daromės vienišeni perpildytam grojančiam ir šokančiam pasauliui.

mis baudomis. Per lietuviškos televizijos laidas liaudis buvo bauginama, jog parašų rinkėjai gali būti nubausti kalėjimu. Ne viename rajone pasirašiusius po pareiškimais asmenis saugumo darbuotojai tardė, vertė pasirašyti po jų duodamais neaiškiais tekstais.

Prie pareiškimų-protestų, kurie buvo vežami į Maskvą buvo pridėti pareiškimai generaliniam prokurorui ir Aukščiausios Tarybos Prezidiumo pirmininkui, kuriuos Lietuvos tikinčiųjų vardu pasirašė Aldona ŠUKYTĖ, Albina ŽEMAITYTĖ, Alfonsas BUMBULIS ir Juozas KAZALUPSKAS.

TSRS Generaliniam Prokurorui

Lietuvos tikinčiųjų katalikų

Pareiškimais

Generalini Prokurore, mes, tikintieji Lietuvos katalikai, kreipiamės į Jus su prašymu, kad Jūs paržiūrėtumėte mūsų kunigų — Alfonso SVARINSKO ir Sigito TAMKEVIČIAUS — bylas ir juos išlaisvintumėte, nes jie neteisingsi nuteisti Lietuvos TSR Aukščiausiojo Teismo 1983 m. gegužės mėn. pagal Baudžiamojo Kodekso 68 str.: Alfonsas Svarinškas nuteistas 7 m. įkalinimo ir 3 m. tremties, o S. Tamkevičius areštuotas teismo salėje taip pat pagal 68 str.

Ar ne laikas pakelti akis ir žvilgteretį kitą, pamirstą dimensiją? Ar ne laikas paieškoti sau draugo ten? Ne sentimentalaus, išbalusio jaunuolio užmirštų šimtmečių istorijoje, bet amžinai gyvos, karališkos, dinamiškos asmenybės, kuri neapgauna ir nenuvilia, kuri gali išklaudyti ir suprasti geriau, negu matomas, ranka paliečiamas žmogus.

Galbūt už visas šių kazimierinių metų iškilmes (jų svarbos ir reikalingumo jokiū būdu neneigiant) būtų svarbiau kiekvienam mūsų atvira širdim pažvelgti į save kaip žmogų, kaip lietuvių ir kaip skautą. Kas aš esu, koks aš esu, kai numetu kasdienybės skraistę? Ar tikiu, kad esu tvarinijos viršūnė ir Tėvėrejo įsūnis, ar tik gyvūnas tarp gyvūnų, nežinia iš kur atsiradusių ir nežinia kam egzistuojančių? Ar mano lietuviškumą apsprendžia tėvų norai ir draugai, ar įsitikinimas, lojalumas ir meilė? Ar skautybės idealai yra mano idealai? Ar Lietuvių Skautų Globėjas yra mano vyresnis draugas, ar tik tradicinis vardas religinėj programoj? Manau, kad tokio atvirumo sau pačiam ne vienam mūsų privers susimąstyti. Labiausiai turbūt galvodami apie santykį su šv. Kazimieru, pamatysim, kad santykio... nėra. Kad šventąjį Lietuvos karalaitį ir skautų Globėją pažįstam tik "iš matymo"...

Ar norim jį artimiau pažinti, priklausom nuo mūsų. Žmogų pažįstam, kai su juo draugaujame; šventąjį — kai jį kreipiamės

Šis "duonos ir žaidimų" laikas labai nepalankus viskam, kas išeina iš kūno ir technikos ribų, pvz., maldai. O tačiau malda yra tas būdas geriausiai šv. Kazimierą pažinti ir artimiausiai su juo susidraugauti. Lietuviams, dažnai slegiamiems menkavertiškumo komplekso, draugystė su šventuoju Karalaitiu — didis vaistas nuo tos negalios. Išnaudokim šios didingos sukakties metus pažinčiai su Didžiuoju Lietuviu per asmenišką santykį ir per entuziastišką lietuviškos visuomenės pastangas atskleisti šv. Kazimiero asmenybę religinėj, istorinėj, tautinėj plotmėj.

ŠV. KAZIMIERAS? TAIP. JIS MANO KARALAITIS, MANO GLOBĖJAS IR MANO DRAUGAS.

V. S. Nijolė Jankutė - Užubalienė

1. Mes dažnai girdėjome jų pamokslus ir sąžiningai liudijime, kad jie nevedė jokios antitarybinės propagandos, o tik aiškino religines tiesas, gynė tikinčiųjų teises ir kartais kritikuodavo ateistų išpuolius prieš religiją ir tikinčiuosius, kas leidžiama pagal tarybinės Konstitucijos 49 ir 52 str.

2. Lietuvos ateistai labai klaidingai ir neteisingai varo propagandą prieš religiją, Bažnyčią ir tikinčiuosius, jėga verčia tikinčiuosius priimti ateizmą. Štai visa eilė gyvenimo pavyzdžių: a) Jie laikraščiuose, žurnaluose ir brošiūrose dažnai melagingai šmeiždami, puola religiją, Bažnyčią ir kunigus. Prašome paskaityti straipsnius prieš religiją ir įsitikinsite.

Net neprotingi gyvūnai gina save, nejaugi kunigai ir tikintieji neturi teisės apsiginti? Kunigai privalo tikinčiuosius ginti. Bet kaip jie tai gali padaryti? Jau 40 metų neturime jokio religinio laikraščio. Vienintelė apsigynimo galimybė – pamokslai bažnyčiose. Bet tai ateistams labai nepatinka, nes kunigai parodo jų melagingus ir šmeižikiškus išpuolius bei šmeižtus.

b) Ateistai mokyklose dažnai verčia tikinčiųjų vaikus prieš tėvų norą stoti į bedieviškas organizacijas, draudžia lankyti bažnyčią, kas nestoja, baudžia. Visi tikintieji vaikai privalo lankyti ateistinius susirinkimus. Nejaugi kunigai ir tikintieji privalo apie tai tylėti, kai Tarybinės Konstitucijos 50 str. garantuoja sąžinės ir religijos laisvę.

c) Lietuvos tikintieji jau 40 metų neturi religinės spaudos: nei knygų, nei laikraščių, nei maldaknygių, Tiesa, laike 40 m. išleistos kelios knygos mažu tiražu, bet tai tik dėl kunigų, o maldaknygių buvo tiek mažai, kad 10.000 tikinčiųjų gavo tik vieną egzempliorių. Net elgetos anksčiau gaudavo didesnę paramą iš žmonių, negu tikintieji gauna religinės spaudos iš valstybinių bedievių. O kitose demokratinėse šalyse, kaip Lenkijoje, VDR, Vengrijoje ir kt. – visai kitas pasaulis: ten bažnyčiose vaikai mokomi religijos, tikintieji turi religinius laikraščius ir knygas. Mes pavydime Afrikos negrams religinės laisvės.

Prokurore, jūs gerai suprantate, kad mūsų tikinčioji liaudis tokioje padėtyje negali tylėti ir netylės, nors ir daugiau kunigų eis į kalėjimus.

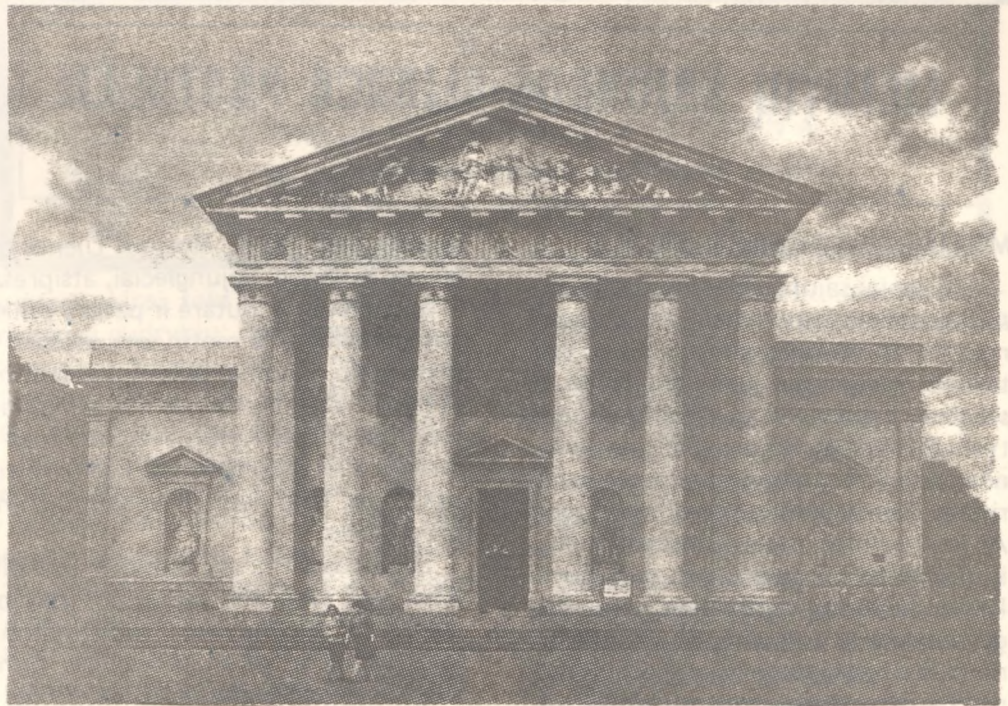
d) Kai kituose komunistiniuose kraštuose tikintieji laisvai atlieka religines eisenas į kapines ar į kitas bažnyčias, pas mus už tai teisia, nors mūsų krašte tokios eisenos vyksta jau 600 metų ir Konstitucija 50-uoju straipsniu tai leidžia.

e) Tarnautojai ir mokytojai neturi teisės laisvai lankyti bažnyčios. Tikintieji neturi nei radijo, nei televizijos laidų. Viskas skiriama tik ateistams.

f) Dar daugiau – dažni bedievių išpuoliai visiškai nesuderinami su Konstitucija, tuo būdu žeminama ne tik partija, bet ir visa komunistinė santvarka: ateistai trukdo jaunuoliams įstoti į Kunigų seminariją, ruošti vaikus pirmai išpažinčiai ir Komunijai, patarnauti šv. Mišioms, kišasi į kunigų ir vyskupų skirstymus.

3) Tarybiniai laikraščiai dažnai pekia darbininkų ir tarnautojų blogą elgesį ir aplaidumą; net draugiški teismai griežtai perspėja tvarkos laužytojus.

Kunigai – A. SVARINSKAS ir S. TAMKEVIČIUS – taip pat priešinosi Konstitucijos ir tarptautinių susitarimų garantuotą žmogaus teisių pažeidimams. Reikėjo tik džiaugtis, kad

Bedievių išniekinta Vilniaus katedra - paversta paveikslų galerija

atsirado žmonių, kuriems rūpėjo, kad būtų laikomasi tvarkos, kurie kritikavo neteisingą ateistų elgesį tikinčiųjų atžvilgiu (tai naudinga partijai ir vyriausybei), bet už tai juos žiauriai nubaudė. Ar tai protinga ir teisinga? Taip elgėsi Stalinas. Už tai jį pasmerkė partija ir visas pasaulis. Kam gi kartoti tas pačias klaidas?

4. Mes visi, veik visa mūsų liaudis, taip pat smerkiame ateistų išpuolius, kaip ir minėti kunigai. Tuomet reikėtų ir mus areštuoti ir įmesti į kalėjimus. Bet tai nieko nepadės. Stalinas stengėsi jėga užgniauzti žmonių tikėjimą į Dievą, tačiau žmonės be savo teisių negali gyventi kaip ir be duonos.

5. Nenuostabu, kad tikinti liaudis giliai pergyveno dėl kunigo A. SVARINSKO teismo, užjautė jį taip, lyg būtų pati teisiama. Milicija jėga vaikė tikinčiuosius nuo teismo rūmų, vėžė juos už 40 km į miškus, sodino 10 parų arba baudė 50 rub. administracinėmis baudomis. Tuo dar labiau sukėlė žmonių pasipiktinimą. Ar padėtis pagėrėjo, areštavus kun. A. SVARINSKĄ?

6. Tikinčioji liaudis taip pat išlaiko tarybinę valstybę: dirba įstaigose, gamyklose, laukuose... neretai geriau ir sąžiningiau kaip bedieviai. Mes, ta pati darbo liaudis, prašome peržiūrėti kunigų – A. SVARINSKO ir S. TAMKEVIČIAUS – bylas ir juos išlaisvinti.

PASTABA. Jūsų patarti mes šiuo klausimu pareiškimu kreipėmės į respublikos prokurorą, bet jis mums atsakė tik žodžiu: "A. SVARINSKAS yra nusikaltėlis ir nebus išlaisvintas,

ir S. TAMKEVIČIAUS byla nebus nutraukta". Todėl kreipiamės į Jus ir tikimės, jog peržiūrusite bylas ir minėtus kunigus išlaisvinsite, o kad ateityje nereikėtų jų vėl teisti, prašome pasirūpinti, kad neteisėti ateistų išpuoliai nepasikartotų.

1983 m. liepos 16 d.

Tautinių šokių grupė NEMUNAS širdingai dėkoja Lietuvos Sąjungai-Aliančai už paskyrimą VIENO MILIJONO kruzeirų kelionės išlaidoms į VII Lietuvos Tautinių Šokių Šventę Clevelande. Nemunas džiaugiasi Sąjungos jautrumu lietuviškiems reikalams ir padaršinimu jaunimui.

Susiorientavo

Studentas, sutikęs ūkininką, vedantį du jaučius parduoti, norėdamas iš jo pasijuokti, sako:

– Na, kur gi taip skubinate visi trys?

– Laimė, kad sutikome ketvirtą. Keturiese bus linksmiau, – atsakė ūkininkas.

Į APARECIDĄ SU ŠV KAZIMIERU birželio (junho) 24:

10 val. naujoji šventovė pamaldos už Lietuvą, kurias laikys Aparecidos arkivyskupas, Dom Geraldo.

São Paulo, Rio de Janeiro ir kitų apylinkių tautiečiai ypač šiais Jubilėjiniais Metais visi susitiksime prie Marijos kojų Aparecidoj, jungdamiesi, kartu su šv. Kazimieru, maldoj už brangiąją Tėvynę.

Bilietus autobusu galima įsigyti pas Ant. Rudį bei abejose lietuvių parapijų klebonijose.

LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANÇA PASTOGĖJE

ANTANAS DUTKUS

MOTINOMS PAGERBTI PIETŪS

Jau seniai sąjungiečiai yra pasirodę su lietuviškais subuvimais. Ar jau pase-no? Ar tik vengia susitikti su savo tautiečiais, pasikvietus juos lietuviškon pastogėn? Kokios yra to atšalimo priežastys? O, būdavo tokie dažnūs, ir malonūs prisiminti, lietuvių pasimatymai įvairiomis visuomeninio gyvenimo progomis. Ar jau tų progų pas mus nebesiranda, kurias galėtume panaudoti, pamažu vakarop slenkantį, nublankusį lietuvišką gyvenimą ir jį prablaivinti? Ir toks ramumas užviešpatavo sąjungiečius, kad net šia tyla pasinaudodami, blogos valios žmonės (aišku, — lietuviai), skleidžia paskalą, jog sąjungiečiai pabiro ir jų "seklyčios ant pardavimo išstatytos..." Prieta prie to, kad net brazilų spauda tam tikslui panaudojama.

Visiems čia pasakytams spėjimams išaiškinti, arčiausiai prie tikrovės bus, pirmasis — sąjungiečiai p a s e n o. Nėra naujų ir jaunų jėgų darbui. Kam teko lankytis įvairiomis progomis Sąjungos susirinkimuose, pastebėję yra, jog visur, — ir virtuvėje, ir scenoje, ir papuošime, ir aplinkos sutvarkyme, — visada vyrauja tie patys žmonės, visiems pažįstami asmenys, visada seniai visiems matyti veidai. Jų niekas nepakeitė, nes nėra kam juos pavaduoti. Daug kalbama, ("em prosa e verso"), apie jaunimą, kuris privalėtų užimti "pavargusių" vietas ir stoti lietuviškos organizacijos darban. Bet to nėra. Su geriausia nuotaika ir dideliu malonumu jaunuolis sutinkamas yra, kada vienas-kitas jų, "drįsta" įžengti koją į tradicinį sąjungiečių paruošimą, (didelė retenybė), o kalbinti jį, kad jungtųsi į krūvą, stotų į visuomeninį lietuvišką darbą, pakeistų seniai bedirbančius ir besirūpinančius įgito kolonijos turto apsaugą, — nė kalbos apie tai nėra. Jie prisimena Sąjungą tik tada, kada jiems reikalingi c e n t a i, už kuriuos ne visada atsilygina šykščiu "ačiū".

Toks yra šiandieną Sąjungos gyvenimo įvykių viazdas. O vis dėl to, su jauniu ar be jo, į Sąjungos paskelbtus pakvietimus, skaitlingai suplaukia lietuviai iš Didžiojo São Paulo. Gausus tautiečių antplūdis į lietuvišką pastogę įvyko š.m.

gegužės mėn. 20 d., Motinos Dienos minėjimo šventėje. Sąjungiečiai, atsiprašau, — sąjungietės, — nutarė ir padarė puikų pasiviešėjimą prie motinos pagerbti pietų stalo, žinoma, talkininkaujant ir vyrams... O mūsų dainos menų veteranas, Kazimieras Ambrozevičius, linkmesnei nuotakai paruošė, kad ir ne tiek įspūdingą, kaip neitais laikais, meninę programėlę.

Sąjungos pirm. Al. Bumblis, prisipildžius salei svečiams, pasveikino juos, padėkojo už atsilankymą ir supažindino sąjungiečius su kviestais brazilais, pirmą kartą atvykusiais pas lietuvius. Po to, apibūdinę šios dienos tikslą portugališkai, pakvietė prie stalo vaišintis ir linksmintis.

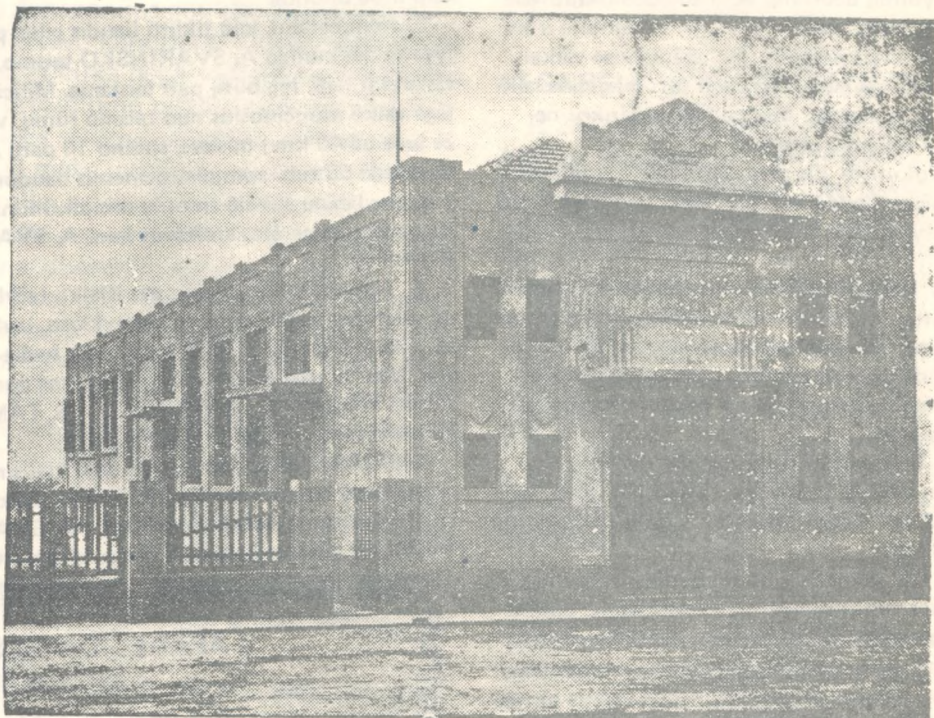
Jau ne pirmą sykį aplanko Sąjungos paruošimus teatro choro dainininkė Julia Ažuolaitė. Ir šiuo kartu, Motinos Dienos minėjimo programoje, ji išėjo su daina, pavaduodama besitraukiančius iš scenos mūsų senesnius menininkus, ir gražiai padainavo keletą lietuviškų, seniai girdėtų dainų. Ir senieji piano "maestrai" palieka fortepiono klavišius ir užleidžia savo vietas jaunesiems muzikams. Šiame pobūvyje, pianu palydėti

J. Ažuolaitės dainuojamas dainas "Kur bakūžė samanota" ir kitas., scenon išėjo jauna muzikė Lucia Banytė. Pajvairinti programą, panelė Kristina Zaluba padeklamavo Motinos Dienai skirtą poeziją.

Scenos dalyvėms publika padėkojo karštais delnų plojimais, o rengėjos apdovanojo jas puokštėmis gėlių. Pagerbtos buvo ir čia atsilankiusios visokio amžiaus motinos: iš jaunų mergaičių rankų, kiekviena jų gavo po raudoną rožę dovanų. Įvairumui, publikai besivašinant ir besilinksminant, buvo praves-ta trijų premijų loterija, kuriai vykstant visi smalsiai laukė rezultatų, — kam iškris laimingas numeris. Laimikiai atiteko St. Bumblui, A. Golskiui ir N. Dani liauskui.

Prieš porą mėnesių São Paulyje vyko Imigrantų paroda, kurioje, su savo eksponatais, dalyvavo ir lietuviai, su kitų tautų imigrantais sudarydami bendrą ir tikrai įspūdingą imigrantų pasaulį. Mūsų parodos vedėja, Aldona Valavičienė, pasinaudodama dideliu skaičiumi susirinkusių dalyvių Sąjungos pobūvy, viešai padėkojo parodos ruošimo talkininkams, o taip gi ir Sąjungai už piniginę paramą.

Ir lietuvių sportui, — futbolo žaidėjams ir kt., — taip pat buvo vietos pasigarsinti; Jožas Tatarūnas neapleido galimybės progos panaudoti ir papasakoti apie lietuvių sportininkus, jų laimėjimus ir pralaimėjimus su kitų tautų žaidėjais

LIETUVIŲ SAJUNGOS - ALIANÇA BŪSTINĖ.- Rua Lituania, 67.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente — Fone: 273-6696

DR. ELIZIEJAUS DRAUGELIO ATSIMINIMAI

Antras įvykis, tai atsitiko su Stoškų – Pečiulių Jonuku. Jis tik ką buvo baigęs tėvo pradžios mokyklą. Nors galėjo turėti apie 15 metų, bet buvo augalotas, stiprus vyras. Matyt jis bus prisiskaitęs slapta atgabentų iš Prūsų lietuviškų spausdinių, kurių mano tėvas duodavo Stoškui. O gal jį jo rankas pakliuvo ir socialistų proklamacijų, nes jo poelgis pasikeitė. Nelabai jis mėgdavo padėti tėvams ūkyje, o išsitaikęs gražų žirgą, o taip pat savotišką žiponą, o ypač keistas aptemptas, bet su "galife" kelnes. Gražu buvo žiūrėti, kaip tas nepaprastas raitelis paspausdavo savo žirgą pentiniais ir jis lėkdavo, kaip paukštis. Tikras ulonas, arba gūšaras. Tačiau jo žygiai Vilkaviškio mieste neliko nepastebėti. Kartą rusų dragūnų eskadronas, bemanievrudamas užmiestyje, susidomavo nepaprastu, lyg tol nematytu raiteliu ir pasileido jį vyti. Raitelis tai pastebėjo, pasuko iš plento ir patraukė per užšalusias plynias link Ožkabalių. Rusų dragūnai pasukė. Bet kur tau? Mūsų ulonas kaip paukštis perskriejo plynes ir dingo priešams iš akių. Dragūnų arkliai matyt buvo kaustytos tik priešakinės kojos, pradėjo slidinėti, net ir griūti ir taip turėjo atsakyti nuo lenktynių. Tačiau, taip gerai neužsibaigė. Po kelių dienų atbilde jį Stoškų kiemą keliolika žandarų ir pradėjo klausinėti, kur sūnus? Nieko nepadėjo nė išsisukinėjimas, kad išvyko į kitą ūkį (mat Stoškai turėjo 2 ūkius), nes begriodsami trobose aptiko tvarte gražų žirgą, o kas blogiausia – zalabo akselyje užbertus pentinius. Viskas buvo aišku. Krėtė trobose ir toliau, bet nerado sūnaus: mat tėvas buvo įtaisęs svirne tarp dvigubų sienų slėptuvę, kur laikydavo šautuvą ir rusų draudžiamus raštus. Ten įlindęs tūnojo ir Jonelis, kol žandarai nieko nepespausdino.

Tačiau Jonelio dienos tėviškėje buvo jau suskaitytos. Nieko daugiau neliko daryti, tik slapta smukti į užsienį, ką jis tėvams padedant ir padarė. Kaip vėliau girdėjau, Amerikos jis nepasiekė: užkliuvo Danijoje, kur įstojo į žemės ūkio mokyklą. O vėliau atėjo gandas, kad baigęs mokyklą neilgai ten darbavosi, nes apsirgo ir mirė dar jaunas. Tėvai labai gailėjosi savo vienturčio sūnaus, tėviškės būsimąjį paveldėtoją, bet tokia buvo Dievo valia. Teko išleisti dukterį Onutę už Gavėnos, kuris ir pradėjo tvarkyti Stoškų-Pečiulių sodybą.

Taigi, mano sesutė, kuri mane Marijampolėje turėjo globoti, maitinti ir prižiūrėti, pati daugiau skaitė knygas ir pro pirštus žiūrėjo į mano lektūrą. Veikiamas išmetinėjimų ir grasinimų (...jei-

Mišios

už A. A.

PREL. ALEKSANDRĄ ARMINĄ

9-tose mirties mėlinėse bus atlaikytos birželio 6 d. 19,30 val. V. Zelinos bažnyčioje.

ju nesimokinsi, teks kiaules ganyti.) aš įriebiausi gudrybių: kad nepastebėtu, og skaitau romanus, aš virš romano užlodavau aritmetikos, ar algebros vadoėlį. Taip ir vaidinau "stropų" mokinį.

Dar ir mano laikais prie gimnazijos veikė rusiški, valdiški internatai, buvo ir privačių bendrabučių, kur galėjo gimnazistai apsigyventi, tačiau rusų mokytojų griežtoje kontrolėje. Šitie "kontroleriai" nevengdavo ir bendrabučių paangėje patūnoti, ypač sutemus, kad pakrinti; ar visi gimnazistai sėdi kambaryje, o gal jau išsmuko ir "šlypuoja" ruošalesnes gatves, arba net "katališkame" sode flirtuoja su "panelėmis"?

Panašūs nusižengimai buvo neįmanomi internate, kur kaimiečiai gimnazistai buvo užlaikomi izoliuoti, lyg kareivinėse kareiviai. Tam tikri globėjai bei prižiūrėtojai (pav. Emelianov) visą laiką juos sekėdavo kad mokytusi, kad nekalbėtų tarp savęs lietuviškai, kad laiku vyktų į gimnaziją, laiku grįžtų; net ir poilsio metu galėjo išeiti į gatvę ar į užmiestį tik rykiuotėje prižiūrėtojų lydimi. Sekmadieniais ir į bažnyčią varydavosi rykiuotėje.

Miestelėnų gimnazistus, kurie gyvenė čia pat prie tėvų, tie suvaržymai neliesdavo. Aš taip pat buvau apgyvendintas laisvai nusamdytame bute tik delto, kad tėvui pavyko įtikinti gimnazijos vadovybę, jog aš gyvensiu griežtoje sesers priežiūroje, kuri prižiūrės ne tik mano maitinimasi, pamokų paruošimą, bet ir laisvalaikį, kad nebadgalčiaučia negaudyčiau karveliu, nešlipuočiau Varsavinės (tai didžiausia aristokratiškiausia centrinė miesto gatvė), o ypač vakarais išslankiočia Karališkame sode.

Tėvas su visomis sąlygomis sutiko, ir aš apsigyvenau Kunickienės nedidukame butelyje pačiame jos kiemo gale. Vakaris kiemo vartai (labai aukšti) būdavo uždaromi, taip kad net rusai "kontroleriai" nepajėgdavo per juos perkopti.

Po Kalėdų atostogų sugrįžę iš tėvų

vos nenugaravom, mat šalčių metu mūsų butelis taip įšalo, kad gerokai pasikūrenom krosnį ir nebaigus anglim išdegti, užaklendėme kamino jušką. Smalkės mus ir sugriebė, mes nugaravom. Gerai, kad šiaip taip svyrudami išėjom į priemenaitę, ir šeimnininkė supratus pavojų, mus nusigabeno į savo svečių kambarį, kur ir miegojom.

Sekamais metais tėvas pasamdė jau kambarį Grudzniskų name; kambarys – karsto išvaizdos, "salka" vadinamas, pastogėje, nedidelis, bet gražus, net margais popieriais išlipytas. Prieškambariukyje buvo įtaisyta virtuvė. Salkutės gale – didelis langas, už jo krūmai bei daržai. Pro Grudzinskų namą tęsėsi gatvė negrįsta, pabiurus veik neišklampojama ir vadinosi Liudvinavo, nes po kelių verstų atsiremėdavo į tokio pat pavadinimo bažnytkaimį. Nepertoli kaime gyvenom ir mano teta Prūsaitienė, o kiek toliau dėdė Draugelis.

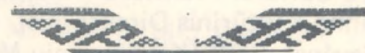
Kaip ir reikėjo laukti rusų kontroleriai apsilankė mūsų salkoje ir rado sunkiai nugalimų defektų: būtent, jie išklė pavojų gaisro metu...

– Kaip jūs išsigelbėsit, jeigu pastogėje kils gaisras?

Mes prieštaravom, aiškinom, kad šoksim pro langą į daržą. Juk taip neaukšta.

– Kaip – šoksit? Galite kojas nusilaužti. Tėvui atėjo galvon genialė mintis ir jis sakė: – aš įtaisysiu virvę, pririšiu ją prie palangėje esamo kriukio, ir, esant reikalui, vaikai (atseit – aš ir sesutė.) nusileis žemyn saugiai.

Kontroleriai nusileido ir sutiko; ir taip žemiau mūsų lango pakibo virvagalis.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

CURSO AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

Facilidade de aprendizagem – Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Fone: 273-0338

Rua Juatindiba, 28
03124 São Paulo, SP.

MŪSŲ ŽINIOS

ŠV. KAZIMIERAS
ISTORINIAM INSTITUTE

Gegužės 24-toji – istorinė diena Kazimierinių Metų eigoje.

Seniausioji ir tradiciniai kilniausioji São Paulo institucija – Instituto Histórico e Geográfico de São Paulo auditorijoje Krikščioniškosios Literatūros Akademija (Academia Cristã de Letras), tas pats Istorijos ir Geografijos Institutas kartu su Kazimierinių Metų Minėjimo Komitetu iškilmingoj sueigoj pravedė šv. Kazimiero minėjimą jo V. šimtmečio Jubilėjaus proga.

Iškilioji auditorijoje, nuo kurios sienų išaugsto į nepaprastą publiką žvelgė São Paulo miesto įkūrėjas José Anchieta, SJ, o kiek žemiau – Brazilijos istorijoje ir literatūroje žymios asmenybės, rado vietas ir jaunutis Lietuvos karalaitis, paveikslė suklupeš prieš Švč. Mergelę Mariją Vilniaus katedroje, numetęs ant žemės karūną ir giedęs "Omni die dic Mariae" giesmę. Paveikslą kaip tik neseniai sukūrė italų kilmės brazilų menininkas Edward Recchioni, "įsimylėjęs, kaip jis sako, "ne tik lietuvaitę (vedęs Joaną Bratkauskaitę), bet ir Lietuvą", kurios padėtimi labai sielojasi.

Minėjimo akte garbės prezidiumą sudarė dr. José Pedro Leite Cardoso (Instituto Histórico e Geográfico de São Paulo pirmininkas), dr. Duilio Farina (Academia Cristã de Letras pirmininkas), t. Helio Abrancha Viotti, SJ (tos pačios Akademijos vicepirmininkas), dr. Tacito von Langendong (Akademijos sekretorius), dr. Osvaldo Silva (Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho pirmininkas), dr. Mario Savelli (Sociedade dos Amigos da Cidade de São Paulo pirmininkas ir buvęs Akademijos pirmininkas), rašytojas Henrique Lošinskas Alves (Associação Paulista dos Criticos de Artes pirmininkas ir Centro Cultural Francisco Matarazzo Sobrinho Kultūrinis Direktorius), kun. Pr. Gavėnas, SDB (Kazimierinių Metų Minėjimo Komiteto pirmininkas), rašytoja p. Halina Mošinskienė (Lietuvių kalbos bei kultūros kurso PUC universitete koordinatorė), p. Jonas Tatarūnas (BLB-nės Tarybos pirmininkas). ch. Alfonsas D. Petraitis (BLB-nės Valdybos pirmininkas), prof. Edward Recchi-

VOLUNGĖS CHORAS kviečia visus i

LINKSMAVAKARI

Birželio 2 Junho 1984 20:00 val. Šv. Kazimero Parapijos Salėje

oni (menininkas ir šv. Kazimiero paveikslė autorius). – Prieš įvykstant minėjimui, Jo Eminencija kard. Dom Paulo Evaristo Arns, São Paulo arkivyskupas, negalėdamas asmeniai dalyvauti, prašė ir įgaliojo kun. Pr. Gavėną minėjime jį atstovauti.

Prezidiumo pirmininkui oficialiai atidarius minėjimą, kun. Pr. Gavėnas trumpai padėkojo Akademijai ir Institutui už "šią – kalbėjo – mums istorinę datą, kai jaunas Lietuvos šventasis taip iškilmingai priimtas šiuose istoriniuose rūmuose". Ir pabrėžė, kad šis faktas dar labiau jaudina, kai pačioje Lietuvoje šv. Kazimieras spaudos, radijo, TV, viešų institucijų yra ignoruojamas, o jo paties šventovė paversta ateizmo muziejumi".

Į rūsčiai istorinę menę tuoj papūtė jaunatviškas vėjelis, kai, pačiai pradžiai, prisistatė saleziečių licejaus jaunučiai – "canarinhos liceanos": apie 40 tarp berniukų ir mergaičių, su plonyčiais balseiliais. Dainavo apie savo laimę, apie laisvą Amazonijos paukštelį "kreirapuru", apie savo kepuraitę ir kitas žavias daineles. Publika nepašyktėjo jiems katučių, o prezidiumo pirmininkas priminė Brazilijos saleziečius pernai atšventusius 100 metų ir dėkojo ypač prof. João, broliui saleziečiui, kuris jau 30 metų didžiajam saleziečių licejui dėsto muziką ir puoselėjo jaunųjų choras.

Tuoj dr. Mario Savelli pradėjo savo paskaitą. Paryškines Brazilijos ir Lietuvos senos istorijos bruožus, kruopsčiai pristatė šv. Kazimiero biografijos detales, gilindamasis į jo šventumo pavyzdžius. Baigdamas pakartotinai kėlė mintį, kad Lietuva atgaus nepriklausomybę – ir šv. Kazimieras galės grįžti ilsėtis – ir šviesti – senosios katedrose skliautuose. – Ši paskaita bus atspausdinta ir Akademijoje išleista atskiru leidiniu.

Nors savaitės diena ir daug lietuvių

jaunimo dirba ir mokosi, tačiau lietuvių ansamblis "Volungė" prisistatė laiku. Beveik visi buvo tautiniais rūbais. Mokyliucijai Banytei diriguojant ir Klaudijai Danieli akompanuojant, pirmą kartą São Paulo Istorijos ir Geografijos Instituto auditorijoje suskambo lietuviška daina: Devynbalsė, Lauksiu tavęs ateinant, Litanika ir brazilų Gaivotas.

Visa publika liko dėkinga Volungei už lietuvišką dainą. O pirmininkas, dr. José Pedro Leite Cardoso, prisiminė dar savo vaikystės laikus bei pirmus santykius su lietuviais ir su pašto ženklais, kur jis jau tada įskaitė žodį LIETUVA.

Minėjimas tokioje iškilioje vietoje, kaip pastebėjom pradžioje, – mums, lietuviams istorinis įvykis, kuris bus atžymėtas taip pat ir Akademijos bei Instituto kronikoj. Tik gaila, kad jame dalyvavo mažas lietuvių skaičius. Ar kad lietuviai tokie nerangūs? Ir gal jau per daug atšalę kultūriniais pasireiškimams? Kai kas kėlė abejonę: ar tik ne dėl to, kad tai vyko ne Želinoje, tartum už Želinos. jau nieko kito nebūtų?

ATGARSIAI APIE "SÃO CASIMIRO"

Iš JAPONIJOS rašo misionierius kun. Albinas Margevičius: "Širdingai ačiū už šv. Kazimiero gyvenimą Jūsų parašytą. Ar tai ispanų, ar portugalų kalba, nežinau, bet šį tą suprantu... O tokį veikalą parašyti nelengva – ir aš stebiuosi, iš kur gavot tiek laiko".

Iš ITALIJOS praneša kun. M. Burba, rūpinęsis italų kalba SAN CASIMIRO išleidimu: "Vakar sulaukiau ŠV. KAZIMIERA portugaliskai. Gražiai išleistas ir su prasmingomis iliustracijomis. Mūsų kis buvo ant greitųjų pakeptas – nebuvę numatyta iliustruoti".

GERIAUSIA DOVANA
LIETUVISKA KNYGA.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA – GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 – B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvras de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

SOLIDARUMO ĮNAŠAS BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENEI

Šie tautiečiai jau atliko tautišką pareigą, sumokėdami solidarumo įnašą 1984 metams. Ar Tu, tautietė, taip pat paremi lietuvišką veikimą mūsų kolonijoje? Solidarumo mokestis yra tik Cr\$.5.000,00 metams, ir dar gausi puikų iliustruotą "Pasaulio Lietuvio" žurnalą. Siųsk čekiu Comunidade Lituano-Brasileira vardu, R. Juatindiba, 28, CEP. 03124. Mokoje gali sumokėti "Mūsų Lietuvos" redakcijoje ar Vila Zelinės klebonijoje, poniai Antoninai, arba BLB-nės išdininkui, Endrikui Guzikauskui.

Tautiečiai, kurie jau sumokėjo 1984 solidarumo įnašą:

1. Vytautas Vosylius
2. Emilia Laucevičius
3. Antanas Rudys
4. Algimantas Saldys
5. Kun. Juozas Šeškevičius
6. Jonas Šermukšnis
7. Liudas Ralickas
8. Juozas Vaikšnoras
9. Vladas Steponaitis
10. Stasė Steponaitis
11. Jonas Jakatanvisky
12. Jonas Tatarūnas
13. Vera Tatarūnas
14. Kun. Pranas Gavėnas
15. Kun. Petras Rukšys
16. Kun. Petras Urbaitis
17. Danutė Silickas (1983 m.)
18. Kazys Bacevičius
19. Algirdas Sliesoraitis
20. Mara Sliesoraitis
21. Juozas Lizauskas (1983/4 m.)
22. Stepas Narušis
23. Kazys Lipas
24. Juozas Šliktas
25. Juozas Čiuvinas
26. Jonas Makusevičius
27. Feliksas Girdauskas
28. Petras Bareišis
29. Endrikas Guzikauskas
30. Algirdas Baužys

PASAULIO LIETUVIO PRENUMERA: Algirdas Baužys US\$10,00

Endrikas Guzikauskas
Išdininkas

PIGIAI PARDUODAMI

įvairūs gintariniai karoliai, apyrankinukai ir kiti panašūs mūsų tautiniai papuošalai. Teirautis (Tel. 446-1261).

PARDUODAM E

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS – Adesivos
SKYDELIUS su grandinėlėmis
Chaveiros com emblema Vytis.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

IŠKYLA J APARECIDINHA, PRIE SOROCABOS, SP.

Šio Gegužės 27 dieną, paskutinį Dievo Motinos, Motinų ir Močiūčių mėnesio sekmadienį įvyko nuostabiai puiki išvyka, taip pat į stebėtinai puikios gamtos, kom. Antano ir kom. Genės Girėkų "Visų Vaisių Sodybą".

Dalis keliauninkų vyko autobusu p. Antano Rudžio vadovybėje, o kita didesnė dalis – važiavo savom priemonėm.

Viso buvo apie 140 svečių, mažesnė dalis buvo šeiminių giminių ir kiti Angie Modas ir siuvyklos fabriko bendradarbiai.

11 valandos Šv. Mišios kun. Petro Urbaičio laikytos, su Šv. Kazimiero parapijos choristais ir skautų garbės sargyba prie Altoriaus, didingoj gamtoj, buvo ir jausmingos, kartu ir didingos. Taip daug kas iš dalyvių su džiaugsmu ir rankų plojimais išsireiškė.

Choras, dar prieš Šv. Mišias sugiedojo Švenč. Panelės Litaniją, o vėliau ir kitas Lietuvoje "Gegužinių Pamaldų" melodingas giesmes. Pamokslo metu buvo primintas Šv. Kazimieras ir kenčianti Tėvynė Lietuva. Buvo pasimelsta už gausias dalyves Močiutes ir Mamytes.

Gaila, kad kai kurie svečiai – savom priemonėm važiudami pasimetė pakely. Jie atvyko pradėtų pamaldų metu, ar dar vėliau.

Po dvasinės programos dalies, sekė bendros vaišės su gausia limonado ir "Cai-pirinhos" "churascu" ir daug kuo kitu.

Kas būtų norėjęs, galėjo prisirinkti maišų maišais citrinų (limonų) nes ten sodyboje yra daugiau kaip tūkstantis citrinmedžių. Buvo ir apelsinų ir "mišrikų" ir bananų laukiančių, kad kas juos skintų.

Jaunučiai pasinaudojo, per visą laiką,

Luiz ir Bruna Matelionytė Barbaro laimingi su kaitik pakrikštyta įsūnyta dukrele Ana Silvia Casa Verdej.

puikia maudykle, nes šilta, saulėta diena buvo palanki tam sportui. Suaugusieji džiaugėsi ir saule ir paunksme, prie valgiais apkrautų stalų.

Diena praėjo pakilioje, kultūringoje nuotaikoje. Pupelės liko sveikos, o vaismedžių nenulaužtos šakos duos vaisių dar kitiems metams, ir kitiems svečiams.

Išvyka buvo naudinga ir dvasios pakilimui ir kūno atsigavimui.

Apie 5-tą popietės valandą pradėjo išsiskirstymas. Šeiminkams buvo sugiedota "Ilgiausių Metų", ir pažadėta dar juos aplankyti.

Autobuso bendrakeleiviai važiudami sukalbėjo Rožinį už Motinas ir Močiutes.

Autobuse buvo 12 motinų ir 6 močiutės.

Daug kas, ar bent kas, iš bendrakeleivių gal pirmą kartą savo gyvenime, su kitais, stengėsi rožinį kalbėti ir penkias jo garbingas paslaptis šiek tiek apmąstyti.

Iš viso, buvo – ir išvyka – į tikrai šaunią Dievo gamtą, o taip pat ir šventkelionė į Aparecidinha, prie Sorocabos, SP.

KPU.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Gegužės 25 dieną, João XXIII ligoninėje mirė KAZYS KAROLIS. Velionis turėjo 67 metus ir mirtis buvo staigi: kraujo įsiliejimas smegenyse. Kazys Karolis buvo gimęs Liugenu kaime, Rokiškio Vals. ir Brazilijon atvyko 1927 m. į kavos plantacijas S. Joaquim mieste. Po kelių metų atsikėlė gyventi į Moka, S. Paulo mieste. Gyveno ant França Carvalho gatvės ir, sako, kai buvo statoma Dr. Vinco Kudirkos vardo mokykla ant rua Lituânia, tai iš jo šulinio sėmdavo vandenį statybai. Velionis vertėsi batsiuvio amatu. Buvo pašarvotas V. Zelinės šermeninėje ir palaidotas V. Alpinos kapinėse. Liko brolis Jonas ir brolvaišis Viktoras Januševičius.

7-tos dienos mišios bus gegužės 31 d. 20 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS

Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espirito Santo, 118 - Tel. 441.6846

SÃO CAETANO DO SUL

MŪSŲ ŽINIOS

OFICIALUS MŪSŲ TAUTIEČIO PAGERBIMAS

Brazilų APCA (Associação Paulista de Criticos de Artes) kasmet skiria premiją daugiau nusipelnusiam vienoj ar kitoj meno srity. Šiomet Literatūros srity kaip žymiausias brazilų literatūros sklėdėjas užsieny buvo išrinktas mūsų tautietis Dr. Povilas Gaučys už LIANŲ LIEPSNĄ – Brazilų Naujosios Poezijos Antologiją. Tai 287 psl. leidinys, apimęs 32 žymiausius dabartinės kartos brazilų poetus, išverstus gražia lietuvių kalba.

Premijos įteikimas vyks Teatro Municipal de São Paulo patalpose, šių metų birželio 18 dieną, 21 valandą, dalyvaujant pačiai įtakingiausiai São Paulo didmiesčio publikai: literatams, TV, kino, teatro artistams, spaudos darbuotojams. Mums, lietuviams – neeilinis įvykis.

APCA pasiuntė dr. Povilui Gaučiui, gyvenančiam Hinsdale, Ill. (JAV-bėse) oficialų pranešimą ir pakvietimą į premijos įteikimo šventę.

IŠVYKSTA

Gegužės 30 išskrido į Kanadą efektyvus ML-vos redaktorius, kun. Petras Rukšys. Kelionės tikslas – aplankyti senutę Mamytę (83 metų), gyvenančią Toronte, du brolius ir dvi seseris, pasklidusias po plačiąją Kanadą, atnaujinti vis naudingas ar net reikalingas pažintis, ir nors kiek pailsėti, atsitraukus nuo nesibaigiančių kasdienių darbų. ML. ir šv. Kazimiero parapija jam linki gausios Viešpaties palaimos ilgose kelionėse ir prašo perduoti mielajai Mamytei sengalvėlei ne tik mūsų sveikinimus, o ir gilią padėką, už tokį mielą "kunigą Petruką".

Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJAI

IŠSIBAIGĖ

Birželio (junho) 17 dieną

LIŪDNOJO BIRŽELIO ĮVYKIŲ MINĖJIMAS

ir Brazilų Tautinė MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ:
10,30 val. PAMALDOS KATEDROJ, kurias laikys Dom Luciano Pedro Mendes de Almeida, Brazilijos Vyskupų Konferencijos Generalinis sekretorius.

Giedos jungtinis Lietuvių B-nės choras ir "Volungė"
Ypač šiais Jubilėjiniais Šv. Kazimiero Metais turime įrodyti, kad Lietuva gyva.

PAMALDOS BAIKUOSE

Kun. P. Rukšiai išvykus ir šv. Kazimiero parapijoj likus tik dviem kunigam (ir dar su laikraščiu), birželio ir liepos mėnesiais nebus galima aptarnauti su lietuviškom pamaldom kitus skirtingus "bairus" įprasta tvarka. Bus tačiau dėdamos pastangos kiek galima geriau aptarnauti tik kokiais ypatingais atvejais, iš anksto susitarus.

Tačiau kviečiame tautiečius neapleisti sekmadieninių Mišių vien tik dėl to, kad trūksta lietuvių kunigo; priešingai, reikia dar daugiau melstis, kad Viešpats sužadintų daugiau dvasiniu našaukimų.

Birželio pirmąjį sekmadienį nebus mišių Casa Verde, nes tą pačią valandą bus šv. Kazimiero minėjimas su mišiom šv. Kazimiero parapijoj Mokoje. Visi katechizaviečiai prašomi šventėje dalyvauti.

NAUJAS SALEZIEČIŲ VYSKUPAS

Gegužės 24-tą Marijos, Krikščionių Pagalbininkės (Maria Auxiliadora) bažnyčioje, Bom Retire, buvo įšventintas į vyskupus salezietis kun. Walter Bini, skirtas Lins vyskupu. Anksčiau jis buvo Lapos saleziečių seminarijos profesorium, paskui rektorium, Mato Grosso saleziečių provincijolu, Centrinės Saleziečių Tarybos Romoje nariu dėl Pietų Amerikos kraštų.

Naujo vyskupo konsakravime dalyvaavo São Paulo kardinolas, Dom Paulo ir Dom Vicente Zioni bei Dom Luigi Colussi kaip konsakrantai ir apie 30 kitų vyskupų, daugumoj saleziečių, jau nekaitant kunigų, kurie užpildė beveik visą didelę Marijos Krikščionių Pagalbininkės šventovę. Lietuviams atstovavo kun Pr. Gavėnas su kun. P. Urbaičiu.

Naujasis vyskupas, Dom Walter Bini, yra didelis lietuvių bičiulis.

ŠV. KAZIMIERO, LIETUVOS GLOBĖJO, VIEŠAS PAMINĖJIMAS

jo vardo parapijoj, Mokoje

birželio (junho) 3 d.

Programa:

16 val.: MIŠIOS

MINĖJIMAS

MENINĖ PROGRAMA

VAIŠĖS (SUNEŠTINĖS)

SKELBIMAS KONKURSU

VISI LIETUVIAI ESAME KVIETIAMSI ŠVENTĖJE DALYVAUTI